

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222204530
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1222204530.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Táne Šefčíkovej v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: C. C. D., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu D., E. XXX/XX, a otca: F. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu G., H. XXXX/XX, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, zmenu zverenia a zvýšenie výživného, o odvolaní matky a odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. 11P/176/2022 - 608 z 9. novembra 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava II z 9. novembra 2023 sa v označení výrokov o p r a v u j e tak, že výroky IV. až VII. rozsudku sa správne označujú nasledovne:

„ IV. Otec je oprávnený si mal. A. prevziať v čase určenom pre začiatok styku v mieste bydliska matky, pričom pri ukončení styku je otec povinný mal. A. odovzdať matke v mieste jeho bydliska. Matka je povinná mal. A. na stretnutie s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ju otcovi odovzdať.

V. Týmto rozsudkom sa mení rozhodnutie Okresného súdu Piešťany, č.k. 9P/121/2018-1096 zo dňa 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/40/2021-1416 v časti výroku o výživnom a úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

VI. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietla.

VII. Súd návrh otca na zmenu zverenia a určenie výživného matke zamietla.

VIII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II., vo výroku V. v časti zmeny rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/121/2018 – 1096 z 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/40/2021 – 1416 z 26.10.2021 v časti zmeny výroku o výživnom a vo výroku VII. p o t v r d z u j e a vo výrokoch III., IV., výroku V. v časti zmeny rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/121/2018 – 1096 z 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/40/2021 – 1416 z 26.10.2021 v časti zmeny výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a vo výroku VIII. r u š í a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Odvolací súd odvolanie otca voči výroku VI. rozsudku o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom súd zvýšil výživovaciú povinnosť otca na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s tým, že výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 09.09.2022 (výrok I.), zročné výživné za obdobie od 09.09.2022 do 30.11.2023 v sume 1.470 eur súd povolil otcovi splácať po 60 eur mesačne spolu s bežným výživným od 01.12.2023 pod stratou výhody splátok (výrok II.), upravil styk otca s maloletou, a to tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. A. nasledovne:

Počas školského roka (okrem sviatkov a prázdnin):

- každý párný kalendárny týždeň od piatku od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod.,
- každý nepárný kalendárny týždeň od piatku od 18,00 hod. do soboty nasledujúceho dňa do 18,00 hod.

Počas letných prázdnin:

- každý párný kalendárny rok od 16.07. od 11,00 hod. do 31.07. do 19,00 hod. a od 16.08. od 11,00 hod. do 31.08. do 19,00 hod.
- každý nepárný kalendárny rok od 01.07. od 11,00 hod. do 15.07. do 19,00 hod. a od 01.08. od 11,00 hod. do 15.08. do 19,00 hod.

Počas zimných prázdnin:

- každý nepárný kalendárny rok od 23.12. od 11,00 hod. do 30.12. do 17,00 hod.,
- každý párný kalendárny rok od 30.12. od 11,00 hod. do 06.01. nasledujúceho párneho roka do 17,00 hod.

Počas veľkonočných prázdnin:

- každý nepárný kalendárny rok od stredy veľkonočného týždňa od 16,30 hod. do nasledujúceho utorka do 19,00 hod.

Počas jarých prázdnin:

- každý nepárný kalendárny rok od nedele pred začiatkom jarých prázdnin od 16,30 hod. do nedele nasledujúceho týždňa do 19,00 hod. (výrok III.),

určil, že otec je oprávnený si mal. A. prevziať v čase určenom pre začiatok styku v mieste bydliska matky, pričom pri ukončení styku je otec povinný mal. A. odovzdať matke v mieste jeho bydliska. Matka je povinná mal. A. na stretnutie s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ju otcovi odovzdať (výrok IV.), rozhodol, že týmto rozsudkom sa mení rozhodnutie Okresného súdu Piešťany, č.k. 9P/121/2018-1096 zo dňa 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/40/2021-1416 zo dňa v časti výroku o výživnom a úprave styku otca s maloletým dieťaťom (súdom prvej inštancie označený ako výrok IV., avšak správne výrok V.), vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (súdom prvej inštancie označený ako výrok V., avšak správne výrok VI.), návrh otca na zmenu zverenia a určenie výživného matke zamietol (súdom prvej inštancie označený ako výrok VI., avšak správne výrok VII.).

1.1 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 09.09.2022 v znení jeho doplnení zo dňa 04.11.2022, 25.11.2022, 07.12.2022 a 09.12.2022 žiadala súd, aby zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/121/2018 zo dňa 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/40/2021-1416 zo dňa 26.10.2021, a to tak, aby zvýšil výživné na maloletú zo sumy 100 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne od 01.10.2021 a otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke sumu 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom nedoplatku na zročnom výživnom. Zároveň žiadala zmeniť úpravu styku otca s maloletou, a to tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletou A. každý párný týždeň od piatku od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a každú nepárnu stredu od 16,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že otec bude oprávnený si maloletú A. prevziať v určenom čase pre začiatok styku v materskej škole a po ukončení styku bude povinný maloletú odovzdať matke každú určenú párnú nedeľu a každú určenú nepárnu stredu v mieste bydliska maloletej pred hlavným vchodom do bytového domu. V prípade sviatkov alebo ochorenia dieťaťa bude otec oprávnený si maloletú A. prevziať v určenom čase pre začiatok styku v mieste bydliska maloletej pred hlavným vchodom do bytového domu. Zmenu ostatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej žiadala z dôvodu zmeny v pomeroch najmä na strane maloletej, a to najmä zvýšenie nákladov matky vynakladaných na krytie odôvodnených potrieb maloletej A. v súvislosti s jej nástupom do materskej školy, ako aj nákladov na záujmovú činnosť maloletej. Otec maloletej žiadal súd, aby upravil výkon rodičovských práv a povinností k mal. A. tak, že maloletá bude zverená do jeho osobnej starostlivosti s tým, že súd styk matky s maloletou určí nasledovne: matka je oprávnená stykať sa s maloletou A. každý párný týždeň od piatku od 17,00 hod. do nedele do 18,00 hod., každý nepárný rok počas Vianočných sviatkov od 25.12. od 9,00 hod. do 26.12. do 18,00 hod., každý párný rok počas Vianočných sviatkov od 24.12. od 9,00 hod. do 25.12. do 18,00 hod. s tým, že v čase určenom pre začiatok styku si matka prevezme maloletú v mieste aktuálneho bydliska otca, kde ju v čase určenom pre koniec styku otcovi zase odovzdá a matke určí výživovaciú povinnosť k maloletej vo výške 100 eur mesačne s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že

matka otcovi systematicky bráni vo výkone styku s maloletou, pričom matka má aj podľa znaleckého posudku horší osobnostný kredit ako otec na to, aby jej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti. Podľa záverov znaleckého posudku je matka chladná, necitlivá, trpí paranoidnou poruchou osobnosti a fabuluje. A. je v matkinej starostlivosti neustále chorá, trávi oveľa viacej času so starými rodičmi (ktorí sú agresívni a vulgárni), ako s matkou. Pre zdravý vývoj maloletej je nevyhnutné, aby bola zverená do jeho osobnej starostlivosti. Konanie o návrhu otca na zmenu zverenia bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9P/150/2023, pričom uznesením Mestského súdu Bratislava II č.k. 11P/176/2022 z 06.11.2023, bolo konanie vedené na Mestskom súde Bratislava II č.k. 11P/176/2022 spojené s vecou vedenou na Mestskom súde Bratislava II č.k. 9P/150/2023 na spoločné konanie, ktoré sa vedie na Mestskom súde Bratislava II č.k. 11P/176/2022. Kolízny opatrovník maloletej navrhol návrh otca na zmenu zverenia maloletej z dôvodu jeho nedôvodnosti zamietnuť a návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť. Zároveň navrhol vyhovieť návrhu otca na rozšírenie styku otca s maloletou. Kolízny opatrovník navrhol dieťa ponechať v starostlivosti matky, styk upraviť tak, aby si dieťa otec prevzal v piatok v školskom zariadení a v nedeľu, aby ho matka vrátila otcovi do G., letné prázdniny navrhuje v 2-týždňových intervaloch, Vianoce – tieto Vianoce otec (nakoľko 5 rokov nebol na Vianoce s maloletou, od 22.12. do 27.12. nepárny rok a od 28.12. do 06.01. matka a toto obmieňať), zvyšné prázdniny nenavrhuje upraviť. Navrhuje zamietnuť zníženie výživného, navrhuje zvýšiť výživné otcovi na sumu 220 eur, od termínu určeného súdom.

1.2 Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rodičia maloletej nežijú spolu a o úprave výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu sa nedohodli. Uznesením Okresného súdu Piešťany bolo nariadené neodkladné opatrenie, č. k. 13P/87/2018-67 zo dňa 10.07.2018, ktorým dočasne upravil styk otca s mal. A. tak, že otec je oprávnený stýkať sa za prítomnosti svojej matky C. B. s maloletou každú stredu v čase od 12,30 hod. do 15,00 hod. a každú párnú sobotu v čase od 12,30 hod. do 15,00 hod. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a za prítomnosti svojej matky I. D. ju odovzdať otcovi za prítomnosti jeho matky C. B. v stanovenom čase pred hlavným vstupom do nákupného centra Aupark na ulici Nitrianska v G. a otec je povinný za prítomnosti svojej matky C. B. maloletú po realizácii styku matke za prítomnosti jej matky I. D. v stanovenom čase na tom istom mieste vrátiť.

1.2.1 Uznesením č.k. 26CoP/12/2018-111 zo dňa 26.03.2018 odvolací súd rozhodnutie Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/87/2018-67 zo dňa 10.07.2018 o neodkladnom opatrení v časti rozsahu a ohraničenia styku otca s maloletou A. potvrdil a v časti nutnej prítomnosti starej matky maloletej 1/ J. C. B. pri styku otca s dieťaťom, spôsobe odovzdania a prevzatia maloletej na styk s otcom a v časti miesta odovzdania a prevzatia maloletej zmenil tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou za prítomnosti starej matky maloletej 1/ J. C. B., ktorá je povinná sa riadne a včas na styk otca s maloletou dostaviť a po celú dobu styku otca s maloletou sa tohto styku aj zúčastňovať. Odovzdanie a prevzatie maloletej sa bude uskutočňovať pred hlavným vstupom do nákupného centra MAX v K. na Štefánikovej ulici za prítomnosti starej matky maloletej 2/ I. D., ktorá je povinná sa na odovzdanie a prevzatie maloletej riadne a včas dostaviť a byť prítomná pri odovzdávaní maloletej na styk s otcom a jej preberaní matkou po ukončení styku.

1.2.2 Uznesením č.k. 13P/102/2019-78 zo dňa 09.08.2019, bolo neodkladné opatrenie Okresného súdu Piešťany, č.k. 13P/87/2018-67 zo dňa 10.07.2018 spolu s uznesením Krajského súdu Trnava, č.k. 26CoP/12/2018-111 zo dňa 26.03.2018 zmenené v časti rozsahu a ohraničenia styku otca s maloletou A., v časti nutnej prítomnosti starej matky maloletej I. D. pri styku otca s dieťaťom, spôsobe odovzdania a prevzatia maloletej na styk s otcom, v časti miesta odovzdania a prevzatia maloletej tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou A. za prítomnosti svojej matky J. C. B., ktorá je povinná sa riadne a včas na styk otca s maloletou dostaviť, po celú dobu styku otca s maloletou sa tohto styku aj zúčastňovať a byť prítomná pri odovzdávaní maloletej na styk s otcom a jej preberaní matkou po skončení styku každú nepárnu stredu v čase od 14,00 hod. do 18,00 hod., každú párnú sobotu v čase od 14,00 hod. do 18,00 hod. a každú párnú nedeľu v čase od 14,00 hod. do 18,00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú A. na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi za prítomnosti jeho matky J. C. B. v stanovenom čase v mieste bydliska maloletej a otec je povinný za prítomnosti svojej matky J. C. B. maloletú po realizácii styku matke v stanovenom čase na tom istom mieste vrátiť.

1.2.3 Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 06.07.2020 č. k. 9P/121/2018-773 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rozhodol o zmene uznesenia Okresného súdu Piešťany, č. k. 13P/102/2019-78 zo dňa 09.08.2019 tak, že: „Otec je oprávnený stykať sa s maloletou A. každú nepárnu stredu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod., každú párnú sobotu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. a každú párnú nedeľu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. Matke uložil povinnosť maloletú A. na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska maloletej a otcovi uložil povinnosť maloletú po realizácii styku matke v stanovenom čase na tom istom mieste vrátiť.“ Vo zvyšnej časti sa návrh otca na zmenu neodkladného opatrenia zamietol.

1.2.4 Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 13.01.2021 uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/121/2018-773 nariadené neodkladné opatrenie zmenil tak, že až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 9P/121/2018 nariadil neodkladné opatrenie tohto znenia: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A., každý párný kalendárny týždeň od piatka 17,00 hod. do nedele 17,00 hod., a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy 16,00 hod. do štvrtka 18,00 hod. s tým, že si maloletú prevezme v mieste bydliska matky a na rovnakom mieste maloletú po skončení styku odovzdá matke. Predmetným neodkladným opatrením dochádza k zmene neodkladného opatrenia súdu prvej inštancie č.k. 13P/102/2019-78 zo dňa 9. augusta 2019. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/121/2018-881 vo výroku zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmenil tak, že otec je povinný platiť pre maloletú A. výživné vo výške 70 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s tým, že v uvedenom rozsahu dochádza k zmene neodkladného opatrenia súdu prvej inštancie č.k. 9P/121/2018-40 zo dňa 31. júla 2018 v časti výživného. Uznesenie č. k. 9P/121/2018-881 v napadnutom výroku zamietnutia návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia potvrdil.

1.2.5 Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.11.2020, č.k. 9P/121/2018-1096 súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou maloletú A. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení ju zastupovať a spravovať jej majetok (výrok I.). Zároveň určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným v sume 70 eur mesačne od 01.06.2018 a určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.06.2018 do 30.11.2020 vo výške 1.313,76 eur, ktorý povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 36,49 eur spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok II.), upravil styk otca s maloletou tak, že je oprávnený sa s maloletou stretávať každý párný týždeň od piatku 17,00 hod. do nedele 17,00 hod., každú nepárnu stredu od 17,00 hod. do nepárneho štvrtka 18,00 hod. s tým, že otec je oprávnený si maloletú A. prevziať v čase určenom pre začiatok styku v mieste jej bydliska, pričom po ukončení je povinný maloletú odovzdať matke v mieste jeho bydliska. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ju otcovi odovzdať (výrok III.), nariadil výchovné opatrenie, ktorým uložil matke a otcovi povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu v zariadení TENENET o.z., Senec, v rozsahu 30 hodín každý z rodičov (výrok IV.), zároveň zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Piešťany, č.k. 9P/121/2018-40 z 31.07.2018 s účinnosťou po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok V.) a zrušil neodkladné opatrenie Okresného súdu Piešťany, č.k. 9P/121/2018-773 z 06.07.2020 s účinnosťou po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VI.), konanie o návrhu matky v časti pozbavenia rodičovských práv otca k maloletej A. zastavil (výrok VII.) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že o nej bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok VIII.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2021.

1.2.6 Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 26.10.2021, č.k. 11CoP/40/2021 – 1416 na odvolanie matky, rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.11.2020, č.k. 9P/121/2018 – 1096 v prvom odseku výroku II. zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. sumou 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2018 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky. V druhom odseku zmenil rozsudok tak, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.06.2018 do 30.11.2020 vo výške 2.213,76 eur sa otcovi povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 60 eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo výroku III. v prvom odseku rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a v druhom odseku zmenil tak, že otec je oprávnený si maloletú A. prevziať v určenom čase pre začiatok styku v mieste bydliska maloletej a po ukončení styku je povinný maloletú odovzdať matke každú určenú párnú nedeľu v mieste bydliska otca a každý určený nepárny štvrtok v mieste bydliska matky. V treťom odseku rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že matka je povinná maloletú A. na stretnutie s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ju otcovi odovzdať a po skončení styku je v

určenom čase a na určenom mieste otec povinný maloletú odovzdať matke. Vo výroku IV. rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariaďuje výchovné opatrenie, ktorým ukladá podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine v špecializovanom zariadení TENENET o.z., Lichnerova 41, Senec, za účelom obnovenia rodičovskej komunikácie v rozsahu 15 hodín každý z rodičov.

1.2.7 Ústavný súd priznal otcovi – sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 300 eur, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

1.2.8 C. C., nar. XX.XX.XXXX, syn otca F. B., je doposiaľ študentom magisterského študijného programu v dennej forme na Trnavskej univerzite v Trnave, Právnickej fakulte v študijnom odbore právo od 01.09.2022 do 31.08.2024.

1.2.9 V čase poslednej úpravy výživného na maloletú A. (v októbri 2021) mala maloletá A. 4 roky, bola prijatá do materskej školy, avšak vzhľadom na pandemickú situáciu a skutočnosť, že ešte nebola odplienkovaná, sa nachádzala stále v celodennej osobnej starostlivosti matky, bola zdravá a matka mala s uspokojovaním jej odôvodnených potrieb spojené len bežné výdavky.

1.2.10 V čase rozhodovania súdu prvej inštancie maloletá A. žije u matky, kde má vytvorené vhodné podmienky na bývanie. Má samostatnú izbu a má vytvorený aj priestor na odpočinok, voľný čas a na učenie. Navštevuje prvý ročník základnej školy C. A. D.. Vzhľadom na vyššiu chorobnosť maloletá navštevuje imunologickú ambulanciu a tiež ORL ambulanciu. Maloletá trpí recidívou infektov. S otcom sa stretáva každý párný víkend od piatku od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. a každý nepárny týždeň od stredy od 17,00 hod. do štvrtku do 18,00 hod. Počas pobytu u otca spí s otcom v spálni na manželskej posteli. Obývačka slúži ako herňa, v ktorej sa nachádza sedačka, stolík a množstvo hračiek. Maloletá má dostatok priestoru na trávenie voľného času. V domácnosti otca má taktiež vytvorené vhodné podmienky na bývanie.

1.2.11 V šk. roku 2022/2023 mala maloletá priemerné mesačné odôvodnené výdavky vo výške cca 300 eur (poplatky v materskej škole 80 eur, pomerná časť výdavku na bývanie – 125 eur, strava 90 eur, doprava 15 eur, hygiena/drogéria 20 eur, zubár 10 eur, lieky 10 eur, oblečenie a obuv cca 30 eur mesačne, krúžky: anglický jazyk cca 12 eur, tanečný krúžok 11,25 eur, korčuľovanie 2,90 eur, cestovné náklady 10 eur) s tým, že k tomu treba pripočítať náklady na mimoriadne výdavky (napr. logopedický skrining) ako aj na ďalšie bežne predpokladané výdavky (športové a kultúrne potreby, a pod.).

1.2.12 V čase rozhodovania súdu (november 2023) mala maloletá priemerné mesačné výdavky cca 390 eur (pomerná časť výdavku na bývanie 125 eur, strava 90 eur, doprava 15 eur, hygiena/drogéria 20 eur, obedy 16 eur, školský klub 40 eur, triedny fond na celý rok 4,2 eur, angličtina 1,80 eur, výtvarná 2,6 eur, tanečná 21 eur, fond ZRŠ 3,30 eur, čip 3 eur ročne, školské potreby 5 eur mesačne, školské výlety 2,50 eur, zubár 10 eur, lieky 3,30 eur, oblečenie a obuv cca 30 eur mesačne) s tým, že k tomu treba pripočítať náklady na mimoriadne výdavky (napr. školská taška 49,90 eur a nákup školskej výbavy), ako aj na ďalšie bežne predpokladané výdavky (športové a kultúrne potreby a pod.).

1.2.13 Matka maloletej bola v čase ostatného rozhodovania súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej (október 2021) s maloletou na pandemickej rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 24,95 eur mesačne. Jej príjem spolu s rodinnými prídavkami potom predstavoval sumu 294,95 eur mesačne. Majetok väčšej hodnoty nevlastnila a nemala žiadne dlhy. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej A. inú vyživovaciu povinnosť nemala. S uspokojovaním svojich osobných potrieb mala spojené len bežné výdavky.

1.2.14 Od 01.01.2022 (dovtedy bola na rodičovskej dovolenke a predĺženej pandemickej dovolenke) do 15.11.2023 bola nezamestnaná, bola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Naposledy pracovala pred prvou materskou dovolenkou, t. j. v roku 2016. Od 15.11.2023 má dohodnutý vznik pracovného pomeru u spoločnosti D. s dohodnutou mzdou vo výške cca 459 eur netto mesačne (550 eur brutto). Má ukončené vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa – prírodovedeckú fakultu, hovorí aktívne rusky, pasívne anglicky. Rekvalifikovala sa na kurze opatrovania dištančnou formou, ktorá ju oprávňuje pracovať ako opatrovatelka aj v zahraničí a opatrovať aj ťažko chorých. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani majetok väčšej hodnoty. V roku 2022 poberala

rodinné prídavky vo výške cca 34 eur mesačne, a tak jej príjem spolu s rodinnými prídavkami bol vo výške cca 493 eur. Od 01.01.2023 poberá rodinné prídavky na maloletú vo výške 60 eur mesačne. V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb má výdavky na bývanie vo výške 125 eur mesačne a cestovné 38,60 eur mesačne. Náklady na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej nekryté výživným od otca a rodinnými prídavkami, ako aj bežné náklady na uspokojovanie odôvodnených potrieb jej samotne hradia jej rodičia.

1.2.15 Otec v čase ostatného rozhodovania súdu (október 2021) mal potenciálny príjem cca 700 eur netto mesačne (uzatvoril pracovnú zmluvu 14.06.2019 so zamestnávateľom L. M. N. I. O., I., s dohodnutou základnou mzdou 900 eur mesačne, pracovný pomer však skončil v skúšobnej dobe na základe vlastnej žiadosti k 31.07.2019). Žil vo svojom 7 izbovom rodinnom dome spolu so svojou matkou. Obýval vrchné poschodie pozostávajúce z 3,5 izieb a príslušenstva, pričom spodné poschodie užívala jeho matka. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej A. mal vyživovaciu povinnosť aj k synovi C. C., narodenému XX.XX.XXXX, na ktorého výživu prispieval sumou vo výške 66,39 eur mesačne. S uspokojovaním svojich osobných potrieb mal spojené len bežné výdavky.

1.2.16 Otec v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (november 2023) naďalej žil v tom istom rodinnom dome (ktorého je naďalej vlastníkom), spolu so svojou matkou. Naďalej obýva vrchné poschodie, ktoré pozostáva z 3,5 izieb a príslušenstva. Spodné poschodie obýva stará matka maloletej. V súvislosti s bývaním má spojené výdavky vo výške 230 eur mesačne. Otec pracuje ako stály dohľad v kasíne a dosahuje priemerný mesačný netto príjem vo výške 1.200 eur (z lustrácie o zárobku otca maloletej v Sociálnej poisťovni súd zistil, že od 01/2023 do 09/2023 bol jeho vymeriavací základ od zamestnávateľa P. M. O. O. vo výške od 1.417,03 do 1.689,26 eur). Výživné platí vo výške 160 eur mesačne (bežné výživné 100 eur + zameškané 60 eur). Podľa jeho vyjadrenia na pojednávaní na maloletú vynakladá finančné prostriedky vo výške 400 eur mesačne (160 eur výživné, 120 eur cestovné a 120 hračky). Na syna C. platí výživné 66,39 eur mesačne, nakoľko je stále študentom druhého ročníka denného štúdia PF Trnavskej univerzity. V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb má spojené výdavky vo výške cca 603 eur mesačne (odplata za wifi 15,60 eur, splátka úveru 155,50 eur, poplatok za plyn 177 eur, odplata za elektrinu 41 eur, telefónny paušál 60 eur, výživné na C. C. 66,39 eur, cestovné na maloletú A. 120 eur, poistenie nehnuteľnosti 17,55 eur mesačne, poplatok za smeti 59,13 eur ročne, t.j. 4,42 eur mesačne, domová daň 143,41 eur ročne, t.j. 11,95 eur mesačne). Otec trpí ochorením diabetes od roku 2006, ktorý zdravotný stav si vyžaduje permanentnú liečbu inzulinom.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok maloletého dieťaťa na zmenu rozsudku o výžive maloletého dieťaťa – zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na zmenu rozsudku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a na zmenu zverenia maloletého dieťaťa podľa článku 5, § 36 ods. 1, § 25 ods. 2, § 26, § 28 ods. 1 a ods. 2, § 30 ods. 1 a ods. 3, § 31 ods. 1, § 62 ods. 1 až ods. 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 veta prvá ZR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov), článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, § 121 CMP (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a nárok povinného na určenie dlhšej ako trojdňovej patričnej lehoty na plnenie podľa § 323 ods. 4 CSP (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného voči maloletej A., ako aj na zmenu styku otca s maloletou je sčasti dôvodný, čo však neplatilo o návrhu matky na uloženie povinnosti otcovi zaplatiť matke sumu 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a návrhu otca na zmenu zverenia maloletej a na určenie výživného matke.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že príjem otca sa od času pôvodného rozhodnutia zmenil, a to zo sumy 700 eur mesačne na sumu 1.200 eur (viac ako o 400 eur) s tým, že jeho majetkové pomery sa nezmenili. Na strane matky nedošlo k výraznej zmene v príjme, i keď na pojednávaní deklarovala, že dňa 13.11.2023 ide podpísať pracovnú zmluvu – zamestnala sa na skrátenej pracovný úväzok v obchodnom reťazci D. ako dokladač tovaru a pokladník s dohodnutým platom 550 eur brutto; uvedenú skutočnosť súd zohľadnil a určil výšku výživného o 20 eur nižšie ako matka požadovala. V majetkových pomeroch matky tiež nedošlo k zmene oproti času pôvodného rozhodnutia. Na strane maloletej A. došlo k zmene pomerov oproti času pôvodného rozhodnutia, nakoľko v školskom roku 2023/2024 nastúpila na prvý stupeň základnej školy ZŠ G. C. v D.. Je nesporné, že od posledného rozhodnutia súdu tým došlo k zmene pomerov na strane maloletej, keďže je mal. A. v súčasnosti žiačkou 1. ročníka základnej školy. Súd nemá pochybnosti o tom, že s fyzickým vekom detí sú spojené

vyššie výdavky osobnej potreby, ako náklady na stravu, ošatenie, trávenie voľného času, školské učebnice nevyhnuté pre štúdium a podobne, maloletá si aktuálne plní svoju povinnú školskú dochádzku a navštevuje záujmové krúžky (anglický jazyk, tanečná, šikovné ručičky a pod.), čím došlo k navýšeniu jej mesačných nákladov. Je zdravá a okrem výdavkov na bežné lieky, nemá žiadne iné náklady v súvislosti s jej zdravotným stavom. Na druhej strane sa súd nestotožnil s dôvodmi, pre ktoré by mala byť znížená vyživovacia povinnosť otca na sumu 80 eur, keď jeho príjem od poslednej úpravy vzrástol o 500 eur (zo 700 eur na 1.200 eur) a zníženie výživného by v žiadnom prípade nebolo v záujme maloletého dieťaťa a predovšetkým by neodzrkadľovalo možnosti a schopnosti otca. Takto určené výživné je aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou Krajského súdu v Trnave, v zmysle ktorej platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 - 30 % jeho čistého príjmu na všetky vyživovacie povinnosti s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu (viď napr. 25CoP/58/2014). Súd túto prax zohľadnil vychádzajúc z príjmu otca, ktorý je aktuálne vo výške 1.200 eur netto a zároveň súd prihliadol aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k synovi C., ktorý z dôvodu, že je študentom denného štúdia vysokej školy, nie je schopný sa sám živiť, pričom táto vyživovacia povinnosť nebola zrušená súdnym rozhodnutím.

1.4.1 Vyživovacia povinnosť otca voči mal. A. vo výške 200 eur je v rozsahu primeranom jej odôvodneným potrebám ako aj reálnym možnostiam a schopnostiam otca, riadne pracujúceho, s odbornou kvalifikáciou, bez preukázaných zdravotných ťažkostí. Od času pôvodného rozhodnutia došlo k zmenám, ktoré vo svojom súhrne odôvodňujú zmenu výšky výživného na maloleté dieťa, ktoré bolo určené zo 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne. Súd sa nestotožnil s názorom matky, že mohlo byť výživné na mal. A. zvýšené od 01.10.2021, t.j. od doby kedy začala maloletá navštevovať MŠ, pričom v tom čase bolo vedené odvolacie konanie a táto skutočnosť nebola zohľadnená v rozhodnutí, nakoľko tento dôvod nie je dôvodom hodným osobitého zreteľa.

1.4.2 Nakoľko sa obaja rodičia majú podieľať na výživnom pre maloleté deti v rovnakej miere (berúc v úvahu, ktorému rodičovi je dieťa zverené do osobnej starostlivosti a akým spôsobom sa povinný rodič podieľa na plnení výživného aj nad rámec) a porovnávajúc pomery v čase posledného rozhodovania o výživnom so súčasnými pomermi, súd mal za to, že návrh matky je sčasti dôvodný a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne, prihliadajúc pritom na súčasné príjmy, výdavky a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené pomery maloletej. Matka bola v čase posledného rozhodovania na rodičovskej dovolenke a vo finančnej tiesni. V súčasnosti ide matka nastúpiť do zamestnania a bude mať pravidelný príjem, aj preto súd určil výživné na sumu 200 eur mesačne napriek tomu, že matka žiadala zvýšiť výživné na sumu 220 eur.

1.4.3 Súd mal za preukázané, že je v možnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške, a to s ohľadom na jeho vzdelanie, duševné a telesné schopnosti, majetkové pomery, ako aj zdravotný stav. Pri určení výšky výživného súd zohľadnil aj skutočnosť, že starostlivosť o maloletú je zabezpečovaná v prevažnej miere matkou. Súd určil výživné počnúc dňom podania návrhu matkou, t.j. od 09.09.2022. Súd upravil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne od 09.09.2022, čím mu za obdobie od 09.09.2022 do 30.11.2023 vznikol dlh na zročnom výživnom vo výške 1.470 eur (t. j. za 14 mesiacov a 9 dní, za 1 mesiac zročne predstavuje 100 eur, za 1 deň 3,33 eur, t. j. 21 x 3,33 eur + 14 x 100 eur), ktoré súd povolil otcovi splácať po 60 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, od 01.12.2023.

1.4.4 Súd mal po vyhodnotení dokazovaní za to, že zvýšenie výživného na mal. A. bude pokrývať odôvodnené potreby mal. dieťaťa zohľadňujúc príjmy, výdavky, možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojho dieťaťa, a to bez ohľadu na to, či s ním žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, pretože ani jeden z rodičov neprestáva niesť osobnú zodpovednosť za všestranný vývoj svojho dieťaťa, ktoré ešte nie je schopné sa živiť a ktoré je teda v plnej miere výživou odkázané na svojich rodičov.

1.5 V otázke úpravy styku otca s maloletou súd vychádzal aj z názoru dieťaťa, ktoré vypočul, keď pred sudkyňou a kolíznym opatrovníkom maloletá A. jednoznačne vyjadrila, že má rada obidvoch rodičov, chce byť s maminkou aj tatinkom, ale „s maminkou trošku viac“, bývať chce u maminky a byť s ňou čo najviac, ale chce byť aj s tatinkom a chodiť za ním tak, ako doteraz; má rada aj všetkých svojich starých rodičov.

1.5.1 Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rozsah stretávania sa maloletej s otcom tak, ako bol upravený v pôvodnom rozhodnutí, je potrebné zmeniť a podrobnejšie upraviť. Medzi rodičmi totiž panuje extrémna animozita, ktorú sa sice súdy opakovane snažili riešiť nariadením výchovných opatrení, avšak súd má za to, že iba konkrétne a presné určenie styku otca s maloletou A. je v aktuálnom štádiu cestou na eliminovanie negatívnych vplyvov vzájomnej nevráživosti rodičov na maloletú A., a teda je v jej najlepšom záujme. Maloletá A. nastúpila v šk. roku 2023/2024 do prvého ročníka na Základnú školu G. C., Q. XX, D., a preto styk otca s maloletou, upravený pôvodným rozhodnutím tak, že je oprávnený sa s maloletou stretávať každý páry týždeň od piatku 17,00 hod. do nedele 17,00 hod. a každú nepárnu stredu od 17,00 hod. do nepárneho štvrtka 18,00 hod., je už nereálny.

1.5.2 Pri úprave styku rodičov s maloletou A. súd vychádzal z toho, že je právom oboch rodičov sa v zásade rovnakou mierou starať o dieťa a podieľať na jeho výchove, s čím korešponduje i právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a len takéto usporiadanie vzťahov je vždy v „najlepšom záujme dieťaťa“. Ak neexistujú vážne dôvody, pre ktoré možno styk rodiča s dieťaťom obmedziť, je povinnosťou súdu upraviť styk tak, aby jeho úprava rešpektovala výkon týchto práv, pretože iba tak môže byť zachovaný najlepší záujem maloletého dieťaťa. Odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne relevantného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2298/15 – bod 16, I. ÚS 3216/13, II. ÚS 3765/11).

1.5.3 Obaja rodičia v priebehu konania navrhovali zmeniť úpravu styku druhého rodiča k mal. A.. Matka navrhovala upraviť styk otca s maloletou iba na každý páry kalendárny týždeň od piatku od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. a vypustiť úpravu styku otca s maloletou počas týždňa, dôvodiac povinnou školskou dochádzkou. Súd sa stotožnil s týmto návrhom, avšak iba v časti, že v strede týždňa je takto upravený styk vzhľadom na plnenie si povinnej školskej dochádzky nereálne. Súd však vylúčil matkou navrhované obmedzenie rozsahu styku otca s maloletou a považoval za potrebné upraviť styk otca s maloletou s prihliadnutím na kompenzáciu ich stretávania sa počas pracovného týždňa tak, že upravil styk otca s A. aj počas školského roka (okrem sviatkov a prázdnin) na každý páry kalendárny týždeň od piatku od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 18,00 hod. do soboty nasledujúceho dňa do 18,00 hod., nakoľko v opačnom prípade by vznikol veľmi dlhý časový priestor, kedy by maloletá a otec neboli v kontakte, čo by mohlo negatívne ovplyvniť ich vzájomný vzťah.

1.5.4 V priebehu konania matka aj otec vznášali na seba vzájomné výhrady k starostlivosti o maloletú, avšak nijakým spôsobom nepreukázali, že by sa ten druhý rodič o dieťa nedokázal náležite postarať, resp. že by dieťaťu pobytom u matky alebo u otca v dlhšom časovom rozsahu hrozila nejaká ujma. Práve naopak, vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obaja rodičia sa o maloletú A. starajú riadne s náležitou starostlivosťou. To, že matka alebo otec netrávi s maloletou čas podľa predstáv druhého rodiča, nie je pre rozhodnutie súdu smerodajné. K výhradám matky, že otec nepodáva maloletej lieky, súd uvádza, že toto tvrdenie nebolo preukázané. Právo na styk s dieťaťom nemožno vnímať iba ako svojvoľné právo jedného rodiča, zahŕňa v sebe aj povinnosť zabezpečiť dieťaťu v čase stretnutí riadnu starostlivosť, ktorú si dieťa v danom veku vyžaduje.

1.5.5 Podrobne vykonaným dokazovaním v predmetnej veci neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obmedzenie styku otca alebo obmedzenie styku matky s maloletou, čo rodičia vzájomne navrhovali, pričom samotné obojstranné výhrady rodičov k osobnosti toho druhého rodiča nie sú samy osebe dôvodom pre obmedzenie jeho práva stretávať sa s maloletou. Otec aj matka maloletej sú preukázateľne schopní tráviť s ňou čas, zabezpečiť starostlivosť o ňu, dbať o jej bezpečnosť a dodržiavať pravidlá. Súd opätovne poukazuje aj na závery znaleckého posudku znalca PhDr. Karola Kleinmana č. 22/2020, z ktorého vyplýva, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by styk jedného z rodičov odôvodňovali obmedziť. Maloletá A. je fyzicky i psychicky zrelá na vytváranie sociálnych väzieb k blízkym osobám a aj okoliu, preto je nevyhnutné dieťaťu umožniť rozvoj citových väzieb vo vzťahu k druhému rodičovi, ktorý nezabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, ako aj jeho širšiemu okoliu.

1.5.6 Pre rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom nejde o otázku skutkovú, ale o právne posúdenie veci s tým, že záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich

výchovného pôsobenia, t. j. s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na uvedené, súd upravil podrobne styk otca s maloletou tak, ako je uvedené v enunciacie tohto rozhodnutia, prihliadnuc hlavne na záujem maloletej ako i na všetky okolnosti prejednávanej veci. Nad rámec návrhu rodičov súd podrobne upravil styk otca s maloletou počas celého roka - t. j. aj dni sviatkov a školských prázdnin, nakoľko mal za preukázané, že rodičia navzájom nedokážu komunikovať, a to i napriek už nariadeným i absolvovaným výchovným opatreniam uložených súdom za účelom obnovenia rodičovskej komunikácie.

1.5.7 Čo sa týka zmeny úpravy styku v časti miesta odovzdávania maloletej, súd uvádza, že v čase poslednej úpravy pomerov mala A. 4 roky a preprava verejnými spojmi by bola v tom čase pre ňu zaťažujúca. Aktuálne má však A. už 6 rokov, navštevuje základnú školu a doprava medzi D. a G. je bezproblémová (nielen vzhľadom na množstvo spojov). Uvedené súd zohľadnil a úpravu styku v časti miesta odovzdávania maloletej zmenil tak, že otec je oprávnený si mal. A. prevziať v čase určenom pre začiatok styku v mieste bydliska matky a pri ukončení styku je otec povinný maloletú odovzdať matke v mieste jeho bydliska. Uvedené, podľa názoru súdu, nebude v žiadnom smere neprimerane zaťažovať maloletú, práve naopak, maloletá bude týmto rovnomerne tráviť čas s oboma rodičmi. Súd zobral do úvahy aj fakt, že sa matka s maloletou presťahovala do D. napriek nesúhlasu otca, a preto nemožno od otca spravodlivo žiadať, aby negatívne dôsledky tohto rozhodnutia matky – či už z hľadiska cestovania alebo finančných nákladov – znášal už výlučne iba on a týmto sa pomerne a spravodlivo rozdelí záťaž z uvedenej situácie na obidvoch rodičov.

1.6 Návrh matky v časti, v ktorej žiadala, aby súd zaviazal otca uhradiť jej sumu 300 eur titulom vyplatenia finančného zadosťučinenia, ktoré mu bolo priznané v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/121/2018 na základe nálezu Ústavného súdu SR, súd posúdil ako nesúvisiace s konaním o úpravou práv a povinností k mal. A., a preto v tejto časti jej návrh zamietol.

1.7 O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil len právne, a to s poukazom na § 52 CMP.

2. Rozsudok napadli riadnym a včasným odvolaním obaja rodičia.

2.1 Otec maloletej v celom rozsahu s návrhom na jeho zmenu, a to vyhovením jeho návrhu na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti a určenie vyživovacej povinnosti matky maloletej vo výške 100 eur mesačne. Matka maloletej napadla rozsudok vo výrokoch III., IV., V. a VI. s návrhom na jeho zmenu, a to tak, že otec bude mať právo stretávať sa s maloletou A. každý párny týždeň v kalendárnom roku počnúc od piatku od 17,00 hod. s vyzdvihnutím maloletej v školskom zariadení do nedele do 17,00 hod. s povinnosťou otca odovzdať maloletú matke alebo ňou určenej osobe v mieste bydliska matky v čase skončenia styku, počas prázdnin a sviatkov od druhej nedele v mesiaci júl od 17,00 hod. do pondelka po nasledujúcej nedele do 18,00 hod., od prvej nedele v mesiaci august od 17,00 hod. do pondelka po nasledujúcej nedeli do 18,00 hod., počas jarných prázdnin od pondelka od 7,00 hod. do stredy do 18,00 hod., počas veľkonočných sviatkov od štvrtka od 7,00 hod. do soboty do 18,00 hod., počas vianočných sviatkov a prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od 23.12. od 17,00 hod. do 25.12. do 10,00 hod., od 28.12. od 17,00 hod. do 30.12. do 18,00 hod., v párnom kalendárnom roku od 25.12. od 10,00 hod. do 27.12. do 18,00 hod., od 30.12. od 17,00 hod. do 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18,00 hod. s prevzatím maloletej v mieste bydliska matky v čase začatia styku od matky alebo ňou určenej osoby a odovzdaním maloletej matke alebo ňou určenej osobe v mieste bydliska matky v čase skončenia styku.

2.1.1 Otec maloletej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (nesprávne aplikoval na prejednanú vec § 78 a § 62 ods. 1, 2, 4 a ods. 5 ZR), keď dospel k záveru o potrebe zvýšenia výživného na maloletú, pričom nebral do úvahy jeho pravidelné mesačné výdavky vo výške cca 900 eur bez stravy, ako ani skutočnosť, že pracuje nielen cez deň, ale aj počas noci, aby mohol pravidelne platiť všetky výdavky spojené s uspokojovaním jeho osobných potrieb, ako ani jeho dlh na zročnom výživnom, ktorý mu nevznikol jeho vinou. V tejto súvislosti dôvodil, že po úhrade všetkých jeho výdavkov a výživného mu neostane ani životné minimum.

2.1.2 Ďalej namietal, že napriek tomu, že súd vedel, že pracuje systémom krátky - dlhý týždeň, tak máva stretnutia s A. počas nepárnych týždňov v stredu a vo štvrtky, no zmenil termín stretnutí na piatky a soboty počas nepárnych týždňov, ktoré má „pracovné“ a z tohto dôvodu sú takéto stretnutia nerealizovateľné.

2.1.3 Súd nebral do úvahy ani znalecký posudok matky, ktorý jasne poukazuje na to, že matka trpí paranoidnou poruchou osobnosti. Podľa jeho názoru z konania bolo možné uzavrieť, že matka trpí paranojou, nič nevlastní, že maloletá trávi viac času s cudzími mužmi ako so svojim otcom, ktorému bolo dieťa unesené matkou.

2.1.4 Matka mu dňa 20.12.2023 neumožnila styk s maloletou napriek tomu, že je vo výkone súdneho rozhodnutia, že vďaka jej konaniu prišiel o 205 hodín, ktoré do dnešného dňa nemal nahradené. Matka napriek pokute opakovane bezdôvodne zabraňuje stretávaniam otca s maloletou a súdne rozhodnutia nerešpektuje. Tento rok už šieste Vianoce nebude tráviť s maloletou.

2.2 Matka maloletej vo svojom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie síce správne vypustil úpravu styku otca s maloletou počas týždňa, avšak nesprávne tento styk počas dní pracovného týždňa nahradil prevažnou časťou „druhého“ víkendú (víkendú v nepárnych týždňoch, t. j. od piatka do soboty, čím neprimerane prekročil zaužívanú súdnu prax týkajú sa úpravy styku rodiča s dieťaťom a neúmerne diskriminoval matku ako druhého rodiča v možnosti trávenia času s maloletou počas voľného času maloletej. Ak chcel súd vychádzať v ústrety otcovi, mal možnosť upraviť styk na popoludnie počas pracovného týždňa v D. a nie odnímať matke víkendový čas s maloletou. Súd svojím rozhodnutím nerovnomerne zvýhodnil otca a znevýhodnil matku a maloletú čo do času tráveného s matkou a rozhodol celkom zjavne disproportčne. Matke by podľa úpravy súdu pripadla zložka starostlivosti vo forme povinností a otcovi takmer celá zložka oddychová, voľnočasová časť života maloletej, o čom nemôže byť pochyb, že je štruktúrou neprijateľnou a právne neudržateľnou.

2.2.1 Matka sa nestotožňuje so záverom súdu, že otec je preukázateľne schopný starať sa o maloletú, keď matka okrem iného preukázala, že otec maloletú vo vozidle nevozí v detskej sedačke a počas jazdy telefonuje. Súd mal vedomosť aj o nepodávaní liekov maloletej otcom počas styku, a preto nie je možné akceptovať ani jeho záver, že táto skutočnosť preukázaná nebola. Túto skutočnosť mohol súd zistiť pri výsluchu maloletej alebo vykonaním náležitých dokazovaní ex offo.

2.2.2 Neobstojí ani konštatovanie súdu o tom, že nad rámec návrhu rodičov podrobne upravil styk otca s maloletou počas celého roka (sviatky a prázdniny), pretože matka v tomto smere svoj návrh súdu prezentovala písomne podaním z 03.11.2023, s ktorým návrhom matky sa oboznámil aj otec na pojednávaní dňa 09.11.2023 a takýto návrh matky nerozporoval a tento zostal nesporným, a tak ho súd mohol prevziať do svojho rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení nevysporiadal s tým, prečo považoval úpravu styku maloletej s otcom počas sviatkov a prázdnin za vhodnú tak, ako napokon rozhodol. Pre matku jej nepochopiteľným, prečo súd upravil styk počas letných prázdnin úplne inak – v úplne iných intervaloch, dokonca tak, ako to ani sám otec nežiadal, pričom matkou navrhovaný styk by garantoval otcovi plnohodnotný prázdninový kontakt s maloletou, vrátane možnosti absolvovať spolu dovolenku a súčasne reagoval aj na potreby maloletej. Obdobne súd nepochopiteľne a v rozpore so záujmom maloletej, skutkovým stavom a vykonaným dokazovaním upravil styk otca počas vianočných sviatkov a prázdnin podľa vlastnej úvahy do dlhých blokov, kedy maloletá, čo sa týka Vianoc v nepárnom kalendárnom roku, by s matkou bola až 30.12., kedy pochopiteľne z atmosféry Vianoc u matky (a analogicky druhý rok otca) by vôbec nič už nemala. Úprava styku počas vianočných sviatkov navrhovaná matkou, rozdeľuje rovnomerne vianočný čas medzi oboch rodičov a otec k takejto úprave nemal pripomienky, nerozporoval ju a nepredniesol protinávrh. Obdobná situácia je aj vo vzťahu k jarným a veľkonočným prázdninám, kde matka navrhla rovnomerné rozdelenie medzi oboch rodičov a súd rozhodol inak.

2.2.3 Pokiaľ ide o preberanie maloletej na začiatku styku otcom a odovzdávanie maloletej po ukončení styku, matka navrhla štandardnú úpravu, a to preberanie a odovzdávanie maloletej v mieste jej bydliska, t. j. matky, respektíve v školskom zariadení. Je zrejmé, že maloletá už má toho času bydlisko v D. určené súhlasne oboma rodičmi, keďže otec na pojednávaní dňa 16.05.2023 súhlasil s tým, že maloletá bude navštevovať základnú školu G. C., Q. XX, D., čím okrem toho, že súhlasil, že dieťa bude navštevovať školu v mieste svojho bydliska, konvalidoval aj miesto bydliska maloletej ako také. Maloletá má v D. aj pediatričku a celý okruh svojho záujmu. Matka vytvorila maloletej zázemie najlepšie ako vedela a ako je objektívne možné, sama žiadnu nehnuteľnosť nevlastní, trvalo žije v byte svojich rodičov v hlavnom meste, kde má maloletá všetky podmienky, respektíve ideálne podmienky a možnosti pre svoj všestranný rozvoj. Matka inú možnosť riešenia svojej bytovej situácie ako bývanie u svojich rodičov nemala. Otec

aj sám priznal, že bol priestupkovo uznaný vinným za násilné správanie sa voči matke, ktoré viedlo matku, aby od otca doslovne utiekla, bola klientkou azylového domu a následne nutne potrebovala aj s maloletou žiť v bezpečí. Matka sa plne venuje maloletej, nemá k dispozícii osobné motorové vozidlo, naopak otec je plne motorizovaný, navyše je to aj plne nevyhovujúce, nakoľko matke by trvala cesta z G. do D. takmer 3 hodiny (od 17,00 hod. do cca 20,00 hod.), čo je úplne neprijateľné fyzicky pre matku aj pre maloletú a jednoznačne v rozpore so záujmom maloletej, ktorá ide po víkendovom styku (končiacom nedeľou o 17,00 hod.) s otcom na druhý deň ráno do školy a potrebuje sa udomáčniť, podstúpiť hygienu, večerný režim a odpočinok spánkom, nehovoriac o potrebe prípravy na vyučovanie. Bežne sa styk upravuje do 17,00 hod. s predpokladom, že dieťa v tom čase prichádza domov a nie, že sa vyberá ešte len na cca minimálne dvojhodinovú výpravu ako cestu domov, nezohľadňujúc možné meškania vlakov. Matka by bola tiež cestovaním obzvlášť finančne znevýhodnená, nakoľko otec má príjem minimálne dvojnásobný, ak nie trojnásobný. Matku by vyšlo cestovanie počas bežného mesiaca za účelom prevzatia maloletej cca 90 eur mesačne, čo by bolo neúnosné, až likvidačné pre matku, keďže má výdavky na nájomné, elektriku a plyn okolo 290 eur mesačne, nehovoriac o svojich ostatných výdavkoch a výdavkoch maloletej. Niet žiadneho zákonného ani iného relevantného dôvodu, aby bola matka takto diskriminovaná a ani aby súd sa odkláňal od zaužívej úpravy, a to určenia miesta prevzatia, odovzdávania dieťaťa v mieste jeho bydliska, čo je pre dieťa ideálne a žiadne úvahy o rozdelení „záťaž“ na obidvoch rodičov nemôžu byť nadradované nad najlepší záujem maloletej.

2.2.4 Matka si dovoľuje požiadať o zakotvenie možnosti, aby maloletú výnimočne prevzala, respektíve odovzdala ňou určená osoba, najmä jej matka (stará matka maloletej), pre prípad choroby matky a podobne, keďže otec v minulosti maloletú odmietal odovzdať starej matke, keď matka používala barle.

3. Otec vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu matky zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, poprel tvrdenia matky o tom, že by ju psychicky týral s tým, že matka ho nepravdivo obvinila s psychického týrania ešte v máji v roku 2018, pričom policajné vyšetrenie jednoznačne potvrdilo, že žiadne týranie nebolo, poukázal na to, že matka svojvoľne zmenila bydlisko maloletej, bez jeho súhlasu maloletú uniesla a že aj do azylového centra sa uchýlila len formálne aby bola „vierohodná“, keďže v tomto centre sa podľa zistení mediátorky takmer nezdržovala. Poukázal na to, že matka súdne rozhodnutia nerešpektuje, že maloletá A. uňho strávila 11 dní počas jeho dovolenky nepretržite a pritom na matku sa počas celého spoločného stráveného času nepýtala ani raz, práve naopak, nechcela ísť späť do D., že jediný, kto maloletú traumatizuje a poškodzuje je jej matka, ktorá neprišla pre maloletú po ukončení styku ani raz sama, ale vždy buď s jej rodičmi alebo s jej novým priateľom, že matka navrhuje upraviť stretnutia otca počas Vianoc napriek tomu, že mu v takýchto stretnutiach bráni, v dôsledku čoho otec nestrávil s maloletou ani jedny Vianoce, a to bude mať maloletá už 7 rokov. Poprel tvrdenia matky, že by bol priestupkovo uznaný vinným za násilné správanie sa voči matke, nakoľko po jej lživom obvinení bolo policajným vyšetrením zistené, že po tom čo ho úmyselne vyprovokovala a tajne nahrávala, sa dopustil len priestupku voči občianskemu spolunaživaníu, za čo bol postihnutý pokutou 10 eur, pričom z domáceho násillia nebol obvinený. Pokiaľ sa matka cíti diskriminovaná tým, že by musela chodiť pre maloletú do miesta jeho bydliska, otec poukazuje na to, že od únosu maloletej matkou od mája 2018 až po súčasnosť najazdil okolo 70 000 kilometrov počas ciest z K. do D. a pohonné hmoty ho stáli cca 6.700 eur a matka nechce vynaložiť ani mizivú sumu na umožnenie styku otca s dcérou.

4. Matka vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu sa otca k jej odvolaniu zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach, považujúc argumentáciu otca obsiahnutú v jeho vyjadrení za právne irelevantnú, nesúvisiacu s predmetom odvolacieho prieskumu. Poukázala na spis Okresného súdu Trnava spisovej značky 9P/121/2018 – predtým Okresného súdu Piešťany), v ktorom sú rozhodnutia o uznaní otca z priestupkov proti matke v smere agresívneho správania. Otec podáva neustále nedôvodné podnety na matku, kvôli ktorým už bola za maloletou v škole aj hliadka PZ, sú vypočúvaní susedia v bytovom dome, kde býva matka s maloletou, už aj v škole, aj v mieste bydliska, na základe udaní otca sa dostávajú maloletá aj matka do povedomia neželaným spôsobom. Matka poukazuje na to, že otec nerešpektuje súdne rozhodnutie a matke neodovzdal maloletú v čase skončenia styku v nedeľu o 17,00 hod. v G., ale svojvoľne si predžil (bez súhlasu matky a v čase školskej výuky) styk až do utorka. Maloletá tak nielenže bola u otca bez dohody rodičov, mimo upravený styk, ale 2 dni absentovala v škole. Otec matke narušil aj osobný a pracovný život, kedy cestovala pre maloletú v nedeľu na 17-tu z D. do G. a znovu následne v utorok dňa 12.03.2024 tú istú trasu na 18-tu. Matka bola nútená odísť skôr z práce, čím ohrozuje svoju pracovnú pozíciu. Následne matka s maloletou cestovala vlakom, ktorý vyrážal z G. o 19,04 hod., domov

prišli o 20,50 hod. a mala ísť na druhý deň ráno do školy, ešte absolvovala maloletá hygienu a večerný režim. Neodovzdanie maloletej nahlásila matka na polícii.

4.1 Dňa 19.03.2024 prišiel otec do školského zariadenia, ktoré navštevuje maloletá, bez dovolenia vychovávateľky vtrhol do triedy plnej detí a kričal na vychovávateľku. Maloletú si chcel vziať, čo maloletá odmietla a odvtedy sa s otcom boji stretnúť. Do školy bola privolaná riaditeľom hliadka PZ, ktorá otca z areálu školy vyviedla von. Matka navrhuje, aby si súd vyžiadal záznam z policajného zásahu od OR PZ Bratislava II. Matka ďalej poukazuje na to, že otec neinformuje matku v prípade, ak nechce alebo nemôže sa dostaviť na styk, tiež neinformuje matku o zdravotnom stave maloletej počas styku (najmä počas dlhšieho prázdninového styku), maloletej nepodáva predpísanú liečbu, neplatí výživné podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia a pre matku aj odovzdávanie maloletej na styk s otcom o 11,00 hod. počas mimoriadnej úpravy styku (prázdninové odovzdávanie) je nerealizovateľné, keďže v tom čase pracuje. Preto navrhuje odovzdávanie o 17,00 hod., v ktorej časti mení svoj odvolací petít.

5. Otec podaním doručeným súdu 22.03.2024 súdu oznámil, že dňa 22.03.2024 mu matka napriek tomu, že je vo výkone súdneho rozhodnutia, opäť neodovzdala A..

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniam rodičov nevyjadril.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolania rodičov maloletej boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), v prevažnej časti aj oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolaní (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca voči výrokom I., II., IV., výroku V. v časti zmeny rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/121/2018 – 1096 z 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/40/2021 – 1416 z 26.10.2021 v časti výroku o výživnom je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP), čo však neplatilo pre odvolanie otca voči výroku III. a pre odvolanie matky voči výroku III. a závislých výrokoch IV. a V. rozsudku, kde odvolací súd dospel k záveru, že odvolania otca a matky sú dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutých výrokoch potrebné zrušiť postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a v takto zrušenej časti vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom konania sú návrhy rodičov maloletej na zmenu rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/121/2018 – 1096 z 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2021 – 1416 z 26.10.2021, ktorými rozhodnutiami bol naposledy upravovaný výkon práva a povinnosti rodičov k maloletej. Otec maloletej navrhoval zmenu zverenia maloletej, určenie výživného matke a úpravu styku matky s maloletou dôvodiac najmä tým, že ostatné rozhodnutia súdov neboli správne, nakoľko nezohľadnili jeho námietky podložené aj výsledkami znaleckého dokazovania o nespôsobilosti matky maloletú riadne vychovávať a zároveň nezohľadnili skutočnosť, že on má vytvorené lepšie podmienky pre zabezpečenie riadnej výchovy maloletej. Matka maloletej navrhovala zmenu rozhodnutia v časti úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, a to zvýšenie výživného na maloletú zo sumy 100 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne od 01.10.2021, ako aj zmenu úpravy styku otca s maloletou. Zároveň matka žiadala súd, aby otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke sumu 300 eur titulom nedoplatku na zročnom výživnom.

8.1 S prihliadnutím na odvolania rodičov maloletej predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o zmene ostatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej A. v časti zverenia maloletej, určenia výživného matke, zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, v časti uloženia povinnosti otcovi zaplatiť zročné výživné, v časti úpravy styku otca s maloletou a rozhodnutia súdu o návrhu matky na zaplatenie sumy 300 eur (výroky I., II., III., IV., V., IV., VII. a závislého výroku VIII.).

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

10. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca, o uložení povinnosti otcovi zaplatiť ročné výživné, o rozhodnutie súdu o návrhu otca na zmenu zverenia maloletej a určenie výživného matke a o rozhodnutie súdu o zmene rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/121/2018 – 1096 z 24.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/40/2021 – 1416 z 26.10.2021 v časti výroku o výživnom odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov, by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami a podstatnými tvrdeniami účastníkov konania prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

11. Pokiaľ ide o námietku otca o nesprávnom právnom posúdení veci (o nesprávnej aplikácii § 78 a § 62 ods. 1, 2, 4 a ods. 5 ZR na prejednávanú vec) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

11.1 Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

11.2 Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

11.3 Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

11.4 Podľa § 34 CMP ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužívajú.

11.5 Podľa § 78 ods. 1 a ods. 3 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (1). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (3).

11.6 V zmysle ustanovenia § 78 ZR v spojení s ustanovením 157 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne – okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne – vývojom životných nákladov.

11.7 Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu v konaní o zvýšení výživného je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane plnoletého dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so štúdiom, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami (za zmenu potrieb – u školopovinných detí sa zväčša

považuje prechod na iný stupeň školskej dochádzky – predškolák – 1. stupeň – 2. stupeň – stredná škola – vysoká škola). Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru, buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

11.8 Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky vyživovacej povinnosti a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase poslednej úpravy. Preto aj dokazovanie súdu sa musí starostlivo orientovať na to, či došlo k zmene pomerov, t. j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena okolností, za ktorých bolo doteraz výživné určené. Možnosť zmeniť právoplatné rozhodnutie je výnimkou z pravidla občianskeho práva procesného, nazvanou *clausula rebus sic stantibus*. Na to, aby súd mohol viesť dokazovanie o novom návrhu na zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, si musí ako prvý krok ustáliť najprv to, či došlo k zmene pomerov a následne, či sa takáto zmena pomerov závažnejším spôsobom prejavila v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku (napr. nestačí len úvaha súdu o tom, že doterajšie výživné je neprimerané). Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodoval by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Po zmene pomerov môže súd zasiahnuť ako do autoritatívneho výroku, tak aj do hmotnoprávneho úkonu rodičov (dohody), ktorú schvaľoval.

11.9 V konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že od ostatného rozhodovania súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletej A. (v roku 2021) došlo ku zmene pomerov ako na strane maloletej, tak aj na strane jej rodičov. Maloletá A. mala 4 roky, nachádzala sa v osobnej starostlivosti matky, bola zdravá a matka mala s uspokojovaním jej odôvodnených potrieb spojené len bežné výdavky. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (v roku 2023) maloletá A. už navštevovala prvý ročník základnej školy C. A. D.. Vzhľadom na vyššiu chorobnosť (recidívu infektov) navštevuje imunologickú ambulanciu a tiež ORL ambulanciu. V školskom roku 2022/2023 boli odôvodnené priemerné mesačné výdavky na maloletú vo výške cca 300 eur a v čase rozhodovania súdu (november 2023) mala maloletá odôvodnené priemerné mesačné výdavky cca 390 eur. Matka maloletej bola v čase ostatného rozhodovania súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej (október 2021) s maloletou na pandemickej rodičovskej dovolenke a jej príjem spolu s rodinnými prídavkami potom predstavoval sumu 294,95 eur mesačne. Majetok väčšej hodnoty nevlastnila a nemala žiadne dlhy. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej A. inú vyživovaciu povinnosť nemala. Do 01.01.2022 bola na rodičovskej dovolenke a predĺženej pandemickej dovolenke. Od 01.01.2022 do 15.11.2023 bola nezamestnaná, bola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Od 15.11.2023 je zamestnaná u spoločnosti D. s dohodnutou mzdou vo výške cca 459 eur netto mesačne (550 eur brutto). Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani majetok väčšej hodnoty. V roku 2022 poberala rodinné prídavky vo výške cca 34 eur mesačne, a tak jej príjem spolu s rodinnými prídavkami bol vo výške 493 eur. Od 01.01.2023 poberať rodinné prídavky na maloletú vo výške 60 eur mesačne. V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb má výdavky na bývanie vo výške 125 eur mesačne a cestovné 38,60 eur mesačne. Otec v čase ostatného rozhodovania súdu (október 2021) mal potenciálny príjem cca 700 eur netto mesačne. Žil vo svojom 7 izbovom rodinnom dome spolu so svojou matkou. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej A. mal vyživovaciu povinnosť aj k synovi C. C., narodenému XX.XX.XXXX, na ktorého výživu prispieval sumou vo výške 66,39 eur mesačne. S uspokojovaním svojich osobných potrieb mal spojené len bežné výdavky. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (november 2023) naďalej žil spolu so svojou matkou v tom istom poschodovom rodinnom dome, ktorého je naďalej vlastníkom. V súvislosti s bývaním má spojené výdavky vo výške 230 eur mesačne. Pracoval ako stály dohľad v kasíne a dosahoval priemerný mesačný netto príjem vo výške 1.200 eur. Podľa jeho vyjadrenia na pojednávaní na maloletú vynakladá popri bežnom a zročnom výživnom finančné prostriedky vo výške 120 eur mesačne na hračky. Na syna C. platí výživné 66,39 eur mesačne. V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb má spojené výdavky vo výške cca 603 eur mesačne.

11.10 Pokiaľ teda súd prvej inštancie za takýchto skutkových okolností dospel k záveru o potrebe zmeniť ostatné rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletej A., jeho záver odvolací súd považuje za vecne správny a odvolacie námietky otca o nesprávnej aplikácii § 78 ZR na prejednávajúcu vec, takýto záver spochybujúce za plne nedôvodné.

12. Pokiaľ ide o samotný rozsah zvýšenia výživného zo strany otca voči maloletej, odvolací súd uvádza:

12.1 Podľa § 62 ods. 1 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12.2 Podľa § 62 ods. 2 ZR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12.3 Podľa § 62 ods. 3 ZR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

12.4 Podľa § 62 ods. 4 ZR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

12.5 Podľa § 62 ods. 5 ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12.6 Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnenú potrebu oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na primerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12.7 Podľa § 36 ods. 1 ZR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

12.8 Ako už bolo uvedené vyššie, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená len osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť (§ 62 ods. 1, 2 ods. 4 ZR). Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného, ako peňažného príspevku na úhradu potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (strava, bývanie, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a podobne) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd. Pokiaľ súd z vykonaného dokazovania dospeje k záveru, že od poslednej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti povinného rodiča došlo k podstatnej zmene v pomeroch, či už na strane maloletého dieťaťa, alebo jeho rodičov, odôvodňujúcej zvýšenie rozsahu vyživovacej povinnosti osoby výživou povinnej voči dieťaťu, zároveň rozhodne aj o tom, ako sa táto zmena v pomeroch prejaví aj v doposiaľ určenej výške výživného, zohľadniac možnosti a schopnosti jeho rodičov prispievať na výživu maloletého. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb (§ 62 ods. 5 ZR).

12.9 Z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že zvýšené výdavky na maloletú spojené s nástupom do 1. ročníka základnej školy a jej zdravotným stavom o cca 128,70 eur mesačne (obedy 16 eur, doprava 15 eur, školský klub 40 eur, triedny fond 4,2 eur, angličtina 1,80 eur, výtvarná 2,6 eur, tanečná 21 eur, fond ZRPŠ 3,30 eur, čip 3 eur ročne, školské potreby 5 eur mesačne, školské výlety 2,50 eur, zubár

10 eur, lieky 3,30 eur s tým, že k tomu treba pripočítať náklady na mimoriadne výdavky (napr. školská taška 49,90 eur a nákup školskej výbavy) preniesol na otca v rozsahu 100 eur (zvýšenie výživného zo 100 eur na 200 eur, čo predstavuje cca 76 % zo sumy zvýšených výdavkov na odôvodnené potreby maloletej) a na matku v rozsahu cca 30 eur (čo predstavuje cca 24 % zo sumy zvýšených výdavkov na odôvodnené potreby maloletej), keď otcovi stúpol príjem o cca 500 eur ($1.200 - 700 = 500$) a matke o cca 198 eur ($493 - 294,95 = 198,05$) zohľadniac aj nárast osobnej starostlivosti matky o maloletú v súvislosti s plnením si školských povinností maloletej a s tým súvisiacou potrebou každodenného učenia sa s maloletou, najmä v prvom ročníku základnej školy. Súd prvej inštancie teda správne podiel matky na uspokojovaní zvýšených odôvodnených potrieb maloletej čiastočne kompenzoval jej väčšou osobnou starostlivosťou o maloletú. Zároveň súd správne pri rozhodovaní o tom, ako sa ktorý z rodičov bude podieľať na úhrade zvýšených odôvodnených potrieb maloletej v súvislosti s jej vyšším vekom, zohľadnil aj skutočnosť, že popri zvýšení výdavkov na maloletú spojených s nástupom do 1. ročníka základnej školy a s jej zdravotným stavom, bude matka znášať aj zvýšené výdavky maloletej na stravu a obliekanie.

12.10 V tejto súvislosti ďalej odvolací súd dodáva, že výživné zo strany otca na maloletú A. v rozsahu 200 eur mesačne z jeho potenciálnych príjmov 1.200 eur mesačne zohľadňuje aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to vyživovaciu povinnosť voči jeho synovi C., keď podľa názoru odvolacieho súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť svojim deťom (vzhľadom na ich vek, etapu ich života a z toho vyplývajúcich ich odôvodnených potrieb) spolu výživné v rozsahu cca 32 % z jeho potenciálnej netto mzdy, čo predstavuje sumu cca 408 eur mesačne. Zároveň treba mať na zreteli tiež to, že takto určeným výživným pre maloletú A. je zároveň ponechaný priestor pre možné zvýšenie výživného s pribúdaním jej veku. Preto neobstojí ani námietka otca o nesprávnej aplikácii § 62 ods. 1, 2, 4 a ods. 5 ZR na prejednávajúcu vec.

12.11 Pokiaľ otec aj namietal, že medzičasom zmenil zamestnanie, v dôsledku čoho jeho príjem poklesol, odvolací súd pre poriadok uvádza, že pokles príjmu otca v dôsledku zmeny zamestnania bez ďalšieho nezakladá nárok otca na zníženie rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k maloletemu dieťaťu. Okrem toho dohody a súdne rozhodnutia o výživnom síce možno meniť, ak sa menia pomery (§ 78 ods. 1 ZR), avšak pri posúdení možností a schopností výživou povinného rodiča súdy v zásade vychádzajú z jeho príjmu za dlhšie časové obdobie, najčastejšie za predchádzajúci kalendárny rok, a tak dočasné, krátkodobé zníženie príjmu povinného rodiča taktiež nezakladá okamžité nárok na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletemu dieťaťu. Pokiaľ pokles príjmu na strane otca bude trvať dlhšie časové obdobie (v dôsledku čoho podstatne poklesne jeho priemerný mesačný príjem za kalendárny rok), môže otec podať nový návrh na zmenu úpravy rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k maloletej, v ktorom konaní však (ak bude chcieť byť úspešný) bude musieť preukázať, že ku zmene výhodnejšieho zamestnania došlo skutočne z dôležitých dôvodov, pričom nepostačia len jeho ničím nepodložené tvrdenia o údajných zdravotných dôvodoch vyžadujúcich si takúto zmenu. Inak súd na takúto zmenu postupom podľa § 75 ods. 1 ZR opätovne (tak, ako to bolo v prípade, keď v minulosti ukončil svoj pracovný pomer v L. D. M. N. I. O., I.) neprihliadne.

12.12 Neobstojí preto námietka otca o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o zvýšení rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k maloletej A. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne od 09.09.2022 z dôvodu, že súd nedôvodne nebral do úvahy jeho pravidelné mesačné výdavky vo výške cca 900 eur bez stravy, ako ani skutočnosť, že pracuje nielen cez deň, ale aj počas noci, aby mohol pravidelne platiť všetky výdavky spojené s uspokojovaním jeho osobných potrieb, ako ani námietka, že má dlh na zročnom výživnom, ktorý mu nevznikol jeho vinou, napokon ani skutočnosť, že po úhrade všetkých jeho výdavkov a výživného mu neostane ani životné minimum.

12.13 Nakoľko súd prvej inštancie rozhodol vecne správne aj o zročnom výživnom (vecnú správnosť výpočtu zročného výživného nespochybnil ani otec, ani kolízny opatrovník), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výrokoch I. a II. postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. Pokiaľ ide o námietku otca o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým jeho návrhu na zmenu zverenia maloletej a úprave rozsahu vyživovacej povinnosti matky k maloletej zamietol z dôvodu, že nebral do úvahy ani znalecký posudok ohľadom zdravotného stavu matky, ktorý údajne jasne poukazuje na to, že matka trpí paranoidnou poruchou osobnosti, v dôsledku čoho nie je schopná sa o maloletú riadne starať, a tak maloletá trávi viac času s cudzími mužmi, ako so svojim otcom,

odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že súdy (okresný aj odvolací) sa so závermi otcom namietaného znalca vysporiadal v predchádzajúcich konaniach a rozhodnutiach (tu pozri rozsudok Okresného súdu Piešťany z 24. novembra 2022 č. k. 9P/121/2018 – 1096 a rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/21 – 1416 z 26. októbra 2021) a tento súd nie je oprávnený reparaovať predchádzajúce rozhodnutia. Pokiaľ súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodoval by o zmene zverenia maloletej, išlo by vlastne o nepripustné preskúvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Z toho dôvodu potom takáto námietka otca nemohla obstáť.

13.1 Správny je potom aj záver súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania nebolo možné dospieť k záveru, že od ostatnej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletej došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane rodičov maloletej alebo samotnej maloletej A., ktorá zmena by si vyžadovala prezverenie maloletej do starostlivosti otca a úpravu vyživovacej povinnosti matky k maloletej. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na správne a úplné odôvodnenie takéhoto záveru súdom prvej inštancie v odôvodnení jeho rozhodnutia. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku VII. ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

14. Obdobne neobstojí ani námietka otca o tom, že matka mu dňa 20.12.2023 neumožnila styk s maloletou, nakoľko pokiaľ sa matka nepodriadije právoplatnému rozhodnutiu súdu, je vecou súdu zabezpečujúceho výkon takéhoto rozhodnutia, aby vykonal opatrenia, ktoré povinného rodiča budú viesť k plneniu si jeho povinností vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia súdu. Nakoľko aj zo samotného odvolania otca vyplýva, že sa na súde prvej inštancie vedie konanie o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou, je potrebné, aby otec maloletej takéto námietky vznášal práve v tom konaní, v ktorom sa zabezpečuje vykonanie právoplatného rozsudku.

15. Pokiaľ ide o odvolanie otca voči výroku, ktorým súd návrh matky vo zvyšnej časti zamietol (výrok VI. rozsudku), odvolací súd uvádza:

15.1 Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

15.2 Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

15.3 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na rozdiel od predchádzajúceho procesného kódexu CSP výslovne obmedzuje právo strany/účastníka konania podať odvolanie spočívajúce v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane/účastníkovi konania len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej/jeho neprospech. Rozhodujúcim meradlom pri posudzovaní, či sa rozhodlo v neprospech žalobcu/navrhovateľa, bude porovnanie petitu posledného procesného úkonu urobeného žalobcom/navrhovateľom v priebehu konania na súde prvej inštancie, s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navzájom sa porovnáva ich obsah a rozsah v tom zmysle, či výrok rozhodnutia znevýhodňuje žalobcu/navrhovateľa, teda či mu vznikla formálna ujma, t. j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jeho právne postavenie (zúžením jeho práv alebo rozšírením jeho povinností) a či preto u neho existuje možnosť požadovať na súde vyššieho stupňa odchylné rozhodnutie v jeho prospech. Pri skúmaní toho, či bolo rozhodnutie vydané v neprospech žalovaného (v tomto prípade otca maloletej), sa môže formálna ujma uplatňovať len niekedy. A to vtedy, ak bol protižalobcom. To znamená, ak si v konaní uplatnil svoje právo proti žalobcovi/navrhovateľovi vzájomnou žalobou. Ak tak neurobil, zisťuje sa u žalovaného (v prejednávanej veci u otca maloletej) tzv. „materiálna“ ujma. Tá sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojím obsahom znevýhodňuje osobu podávajúcu opravný prostriedok, t. j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie (zúžením jej práv, rozšírením jej povinností) a či preto u nej existuje možnosť požadovať na súde vyššieho stupňa odchylné rozhodnutie v jej prospech. Na to, aby bolo rozhodnutie vydané v neprospech strany/účastníka konania, stačí, ak bola strane/účastníkovi konania spôsobená aj len nepatrná ujma na jej/jeho právach. Táto ujma však musí objektívne existovať. Nestačí len subjektívne presvedčenie strany/účastníka konania, že jej/mu bola spôsobená ujma. Ujma objektívne existuje vtedy, ak sa môže zlepšiť postavenie strany/účastníka konania, t. j. ak sa môže dosiahnuť náprava tejto ujmy, ak nie je v plnom rozsahu, tak hoci aj len čiastočne, a to zmenou alebo zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom alebo súdom prvej inštancie v rámci autoremedúry (§ 376 CSP). Možno konštatovať, že rozhodnutie (resp. jednotlivý výrok), proti ktorému je prípustné odvolanie, je spravidla vydaný vždy len v neprospech niektorej zo strán/niektorého účastníka konania (buď žalobcu, alebo žalovaného). Nemôže teda vyznieť v neprospech oboch strán. Z toho vyplýva,

že právo podať odvolanie proti tomu-ktorému výroku rozhodnutia, má v zásade vždy len jedna strana sporu/jeden účastník konania v prípade konania nespоровého.

15.4 Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú, na zmenu úpravy styku otca s maloletou a napokon aj na uloženie povinnosti otcovi maloletej zaplatiť k rukám matky maloletej sumu 300 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie návrhu matky na zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku vyhovel (výroky I. až V. rozsudku) a návrh matky na zaplatenie sumy 300 eur zamietol (výrok VI.).

15.5 Takýto rozsudok aj vo výroku VI. napadol včasným odvolaním otec – teda účastník konania, v ktorého neprospech predmetný výrok rozhodnutia nebol; predmetné rozhodnutie (výrok VI. rozsudku súdu prvej inštancie) otca maloletej žiadnym spôsobom neznevýhodňuje – nezhoršuje jeho právne postavenie, a to či už zúžením jeho práv, alebo rozšírením jeho povinností a nespôsobuje mu žiadnu ujmu na jeho právach. Súd totiž rozhodol tak, ako to žiadal samotný otec maloletej počas konania.

15.6 Keďže podmienka prípustnosti podania opravného prostriedku nebola splnená (odvolanie otca maloletej smerovalo aj voči výroku, ktorým súd návrh matky na uloženie povinnosti otcovi zaplatiť k rukám matky sumu 300 eur zamietol), odvolací súd sa nemohol odvolaním meritórne zaoberať a toto odvolanie odmietol, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b/ CSP).

16. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie o zmene úpravy styku otca s maloletou (výrok III. a s ním súvisiace výroky IV. a V. rozsudku) odvolací súd uvádza:

Správnym bol postup súdu prvej inštancie, ak zmenil ostatné rozhodnutie upravujúce styk otca s maloletou v časti doterajšej úpravy styku otca s maloletou počas nepárnych týždňov v čase od stredy od 17,00 hod. do štvrtka do 18,00 hod. v súlade s vyjadreniami oboch rodičov ako aj kolízneho opatrovníka maloletej o nevhodnosti takejto úpravy po tom, čo maloletá začala navštevovať základnú školu (vypustením takejto úpravy styku).

16.1 Vychádzajúc z obsahu podaných odvolaní otca a matky maloletej, otec vytýka súdu prvej inštancie, že napriek tomu, že súd vedel, že pracuje systémom krátky – dlhý týždeň, tak určil termín stretnutí na piatky a soboty počas nepárnych týždňov, ktoré má „pracovné“ a z tohto dôvodu sú takéto stretnutia nerealizovateľné. Matka maloletej vo svojom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie síce správne vypustil úpravu styku otca s maloletou počas týždňa, avšak nesprávne tento styk počas dní pracovného týždňa nahradil prevažnou časťou „druhého“ víkend (víkend v nepárnych týždňoch, t. j. od piatka do soboty), čím neprímerane prekročil zaužívanú súdnu prax týkajú sa úpravy styku rodiča s dieťaťom a neúmerne diskriminoval matku ako druhého rodiča v možnosti trávenia času s maloletou počas voľného času maloletej s tým, že ak chcel súd vychádzať v ústrety otcovi, mal možnosť upraviť styk na popoludnie počas pracovného týždňa v D., že matke by podľa úpravy súdu pripadla zložka starostlivosti vo forme povinností a otcovi takmer celá zložka oddychová, voľnočasová časť života maloletej, o čom nemôže byť pochýb, že je štruktúrou neprijateľnou a právne neudržateľnou, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s návrhom matky na úpravu styku otca s maloletou, ktorý návrh nerozporoval ani otec maloletej, že súd sa v odôvodnení vôbec nevysporiadal s tým, prečo považoval úpravu styku maloletej s otcom počas sviatkov a prázdnin za vhodnú tak, ako napokon rozhodol, teda z akého dôvodu upravil styk úplne inak – v úplne iných intervaloch, dokonca tak, ako to ani sám otec nežiadal, pričom matkou navrhovaný styk by garantoval otcovi plnohodnotný prázdninový kontakt s maloletou, vrátane možnosti absolvovať spolu dovolenku a súčasne reagoval aj na potreby maloletej, že obdobie súd nepochopiteľne a v rozpore so záujmom maloletej, skutkovým stavom a vykonaným dokazovaním upravil styk otca počas vianočných sviatkov a prázdnin podľa vlastnej úvahy do dlhých blokov, kedy maloletá, čo sa týka vianočných sviatkov v nepárnom kalendárnom roku by s matkou bola až 30.12., kedy pochopiteľne z atmosféry Vianoc u matky (a analogicky druhý rok u otca) by vôbec nič už nemala, že úprava styku počas vianočných sviatkov navrhovaná matkou rozdeľuje rovnomerne vianočný čas medzi oboch rodičov a otec k takejto úprave nemal pripomienky, nerozporoval ju a nepredniesol protinávrh a že napokon obdobná situácia je aj vo vzťahu k jarným a veľkonočným prázdninám, kde matka navrhla rovnomerné rozdelenie medzi oboch rodičov a súd rozhodol inak. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie týmito vadami skutočne trpí, čo v konečnom dôsledku znemožňuje účastníkom konania, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

16.2 V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16.3 Podľa článku 5 ZR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

16.4 Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

16.5 Podľa § 26 ZR ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

16.6 Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci (aj článok 6 CMP).

16.7 Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

16.8 Podľa § 37 CMP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

16.9 Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

16.10 V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

16.11 V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

16.12 Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 2 ZR súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

16.13 Podľa § 24 ods. 5 ZR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

16.14 Podľa § 36 ods. 1 ZR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť

výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16.15 Podľa § 25 ods. 1 až 3 ZR rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

16.16 Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku od cudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa, ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a podobne. Prvoradý je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, aby boli rešpektované jeho práva, aby udržovalo rodinné väzky s odlúčeným rodičom a aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov.

16.17 V prvom rade odvolací súd poznamenáva, že na pojednávaní súdu konanom dňa 12.09.2023 matka, otec, ako aj kolízny opatrovník prezentovali určité neúplné návrhy na úpravu styku otca s maloletou, pričom matka maloletej neúplnosť svojich návrhov odôvodnila okrem iného aj tým, že maloletá má popri plnení si školských povinností navštevovať aj viacero krúžkov, a to či už mimo školy, ale aj v rámci školy (angličtina, výtvarná, loptové hry a tanečná), kde konkrétny časový interval takýchto krúžkov nevedela uviesť. Otec maloletej neúplnosť svojich návrhov o úprave styku s maloletou odôvodnil nedostatkom informácií o rozvrhnutí jeho pracovného času v pracovnom týždni a počas víkendov a nedostatkom informácií o rozvrhnutí pracovného času v pracovnom týždni a počas víkendov na strane matky. Obdobne návrhy kolízneho opatrovníka o úprave styku boli prednesené len vo veľmi všeobecnej rovine vzhľadom na nedostatok informácií o dennom režime maloletej, ako aj rozvrhnutí pracovného času rodičov v pracovnom týždni a počas víkendov. Následne matka maloletej svojim podaním z 03.11.2023 navrhla už konkrétnu úpravu styku otca s maloletou, avšak bez toho, že by z takéhoto jej podania vyplývali konkrétne skutkové okolnosti, na základe ktorých by bolo možné takýto jej návrh posúdiť z pohľadu jeho súladu so záujmami maloletej, ako aj jeho súladu s možnosťami otca (vzhľadom na rozvrhnutie jeho pracovného času) sa na takomto styku zúčastňovať. Takýto návrh matky neobsahoval žiadne skutkové okolnosti ohľadom denného režimu maloletej počas pracovného týždňa a počas víkendov, ako ani rozvrhu pracovného času matky, prípadne otca v pracovnom týždni a počas víkendov. Takýto nedostatok informácií o skutkových okolnostiach dôležitých pre rozhodnutie vo veci nebol odstránený ani na nasledujúcom pojednávaní súdu konanom dňa 09.11.2023, kde matka zotrvala len na svojich doterajších tvrdeniach a predloženom návrhu na úpravu styku otca s maloletou a otec sa, po oboznámení sa s takýmto návrhom matky, k nemu nevyjadril. Následne súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletou tak, ako je to uvedené vo výroku III. jeho rozsudku bez toho, aby takáto úprava styku otca s maloletou vychádzala zo skutkových okolností potrebných pre rozhodnutie, respektíve, aby vôbec poznal všetky skutkové okolnosti nevyhnutne potrebné pre rozhodnutie.

16.18 Z vykonaného dokazovania odvolací súd považuje za preukázané, že je v záujme maloletej, aby sa s otcom pravidelne stýkala, že vzhľadom na jej vek, zdravotný stav a jej vzťah k otcovi je potrebné upraviť styk otca s maloletou aj s prespávaním u otca, nakoľko otec maloletej sa o maloletú stará riadne s náležitou starostlivosťou a je schopný dbať o jej bezpečnosť a zdravie. Medzi účastníkmi konania nie

je sporné, že úprava styku otca s maloletou počas pracovného týždňa s prespaním maloletej u otca nie je v súlade so záujmami maloletej, že nie je vhodné upravovať styk otca s maloletou v nepárnych kalendárnych týždňoch z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti otca a že odovzdávanie maloletej na styk s otcom o 11,00 hod počas mimoriadnej (prázdninovej) úpravy je pre matku neprijateľné, keďže v tom čase matka pracuje. Z doposiaľ vykonaného dokazovania však vôbec nie je zrejmé, aký je denný režim maloletej vzhľadom na jej školské a mimoškolské aktivity, aký je rozvrh pracovného času matky, prípadne otca v pracovnom týždni a počas víkendov a školských prázdnin, aké sú spoje medzi bydliskami rodičov, ako konkrétne si otec maloletej predstavuje úpravu styku s maloletou, a to s presným vymedzením časových intervalov, kedy sa takýto styk má realizovať, to všetko za účelom rozhodnutia o takej úprave styku otca s maloletou, ktorá bude v súlade s odôvodnenými záujmami maloletej, ale aj v súlade s možnosťami a schopnosťami rodičov zabezpečiť maloletej zachovanie a rozvoj citových väzieb k otcovi a jemu blízkym osobám.

16.19 Z článku 8 Dohovoru o právach dieťaťa totiž vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok konať tak, aby umožnili rozvoj preukázaného a existujúceho rodinného puta. Mali by prijať všetky vhodné opatrenia, ktoré od nich možno vzhľadom na okolnosti toho ktorého prípadu rozumne očakávať, za účelom umožnenia styku rodiča s dieťaťom (napr. Nuutinen proti Fínsku, rozsudok z 27. júna 2000, ods. 128) Skutočnosť, že rodičia nespolupracujú však nezbavuje vnútroštátne orgány povinnosti prijať všetky nevyhnutné a vhodné opatrenia (stretnutia u psychológa, asistovaný styk v špecializovanom zariadení a pod.) na to, aby boli udržané rodinné putá (napr. Reslová proti Českej republike, rozsudok z 18. júla 2006, ods. 56) Súd prvej inštancie vo vyššie naznačenom smere nevykonal dostatočné dokazovanie a záver, že súdom upravený styk otca s maloletou je v jej najlepšom záujme je predčasný.

16.20 Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd považoval napadnutý rozsudok vo výrokoch III., IV. a V. za predčasný, keď súd prvej inštancie síce aplikoval správnu normu, nesprávne ju ale interpretoval, vyvodil nesprávne právne závery, v dôsledku čoho nevykonal dostatočné dokazovanie. Preto odvolací súd rozsudok vo výrokoch III., IV. a V. za použitia ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec znova prejedná, zistí aký je denný režim maloletej vzhľadom na jej školské a mimoškolské aktivity (a to aj dopytom na školu, ktorú maloletá navštevuje), aký je rozvrhu pracovného času matky, prípadne otca v pracovnom týždni a počas víkendov a školských prázdnin (a to aj dopytom na zamestnávateľov rodičov), aké sú spoje medzi bydliskami rodičov, ale aj ako konkrétne si otec maloletej predstavuje úpravu styku s maloletou, a to s presným vymedzením časových intervalov, kedy sa takýto styk má realizovať. Neopomenie, že maloletá je účastníkom konania a pokiaľ je schopná vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jej názor prihliadne. Zároveň pri rozhodovaní bude brať zreteľ na to, aby sa maloletá počas vianočných a veľkonočných sviatkov prestriedala u oboch rodičov, teda aby si každý rok mohla užiť sviatočnú atmosféru a tradície s ňou spojené, ako v rodine otca, tak aj v rodine matky. Súd prvej inštancie vykoná aj iné dôkazy, pokiaľ tieto bude považovať za potrebné za účelom zistenia skutočného stavu veci. Po doplnení dokazovania potom súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne, a to aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 CSP), nové rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ustanovením § 220 CSP tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní a aby úvahy súdu k týmto záverom vedúce, boli logické, presvedčivé a zrozumiteľné.

17. Súd prvej inštancie sa pri formulovaní výrokovej časti rozsudku pozostávajúcej z viacerých samostatných výrokov pri ich označovaní dopustil zrejmej nesprávnosti, keď dva samostatné výroky označil rovnakým rímskym číslom IV. a následne potom aj nasledujúce výroky označil nesprávnymi rímskymi číslami.

17.1 Podľa § 378 ods. 1 na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17.2 Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

17.3 Výnimkou zo zásady viazanosti súdu rozsudkom je ustanovenie § 224 CSP (§ 219 ods. 4 CSP), ktoré umožňuje vykonať (aj bez návrhu) za určitých podmienok opravu rozsudku. Je preto možné opraviť rozsudok podľa § 224 CSP vo väzbe na § 219 ods. 4 CSP len v prípadoch, že ide o chyby v písaní a počítaní a ďalej o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti podobného pôvodu ako chyby v písaní

a počítaní, t. j. ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním v duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vydaniu rozsudku a ktoré sú každému zrejmé.

17.4 V danom prípade sa súd prvej inštancie pri formulovaní výrokovej časti rozsudku pozostávajúcej z viacerých samostatných výrokov pri ich označovaní dopustil zrejmej nesprávnosti, keď dva samostatné výroky označil rovnakým rímskym číslom IV. a následne potom aj nasledujúce výroky označil nesprávnymi rímskymi číslami. Krajský súd preto túto zrejmu nesprávnosť opravil postupom podľa § 224 CSP vo väzbe na § 219 ods. 4 CSP (výrok I. rozsudku odvolacieho súdu).

18. Ďalšie argumenty otca maloletej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu otca maloletej zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).